

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-240/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja V. M. iz S., kojega zastupa opunomoćenica V. R., odvjetnica iz S., protiv tuženice Povjerenice za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenice za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/100, urbroj: 401-01/10-18-2 od 2. svibnja 2018. u točki 4. izreke te da se Financijskoj agenciji naloži plaćanje troškova žalbenog postupka tužitelju u iznosu od 625,00 kn.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Točkom 1. izreke rješenja tuženice, klasa: UP/II-008-07/18-01/100, urbroj: 401-01/10-18-2 od 2. svibnja 2018. poništeno je rješenje Financijske agencije, klasa: 150-07/16-05/81, urbroj: 02-05-17 od 29. prosinca 2017.

Točkom 2. izreke rješenja tužitelju je odobreno pravo na pristup preslici ugovora o nabavi usluge edukacije za interne trenere – program „Trening trenera“, klasa: 150-04/13-02/170, urbroj: 07-5-13-20 od 1. listopada 2013. te prilogu (Tehnička specifikacija).

Točkom 3. izreke rješenja naloženo je Financijskoj agenciji da postupi u skladu s točkom 2. izreke rješenja u roku od 30 dana od dana primitka toga rješenja.

Točkom 4. izreke rješenja odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kn.

Tužitelj podnosi tužbu kojom osporava točku 4. izreke rješenja tuženice. U tužbi u bitnom ističe da je upravni postupak koji je prethodio ovom upravnom sporu nepovoljno okončan za Financijsku agenciju (u daljnjem tekstu: FINA) pa je u povodu njegove žalbe kojom je između ostalog tražio i naknadu troškova žalbenog postupka, tuženica bila dužna naložiti FINA-i naknadu

troškova žalbenog postupka. Ističe da je FINA imala položaj stranke u predmetnom žalbenom postupku, na što, kako smatra, upućuje praksa ovoga Suda prema kojoj je tijelu javne vlasti – ministarstvu – priznato pravo pokretanja upravnog spora protiv rješenja tuženice. Upućuje na članak 161. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.; u daljnjem tekstu: ZUP), smatrajući da ta odredba predstavlja osnovu za usvajanje zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka u konkretnom slučaju. Predlaže da Sud poništi točku 4. izreke rješenja tuženice i naloži FINA-i plaćanje troškova žalbenog postupka tužitelju u iznosu od 625,00 kn. Traži i naknadu troškova ovoga upravnog spora u iznosu od 650,00 kn.

Tuženica u odgovoru na tužbu u bitnom ističe da u cijelosti ostaje kod razloga navedenih u osporavanom rješenju koji se odnose na točku 4. izreke rješenja (troškovi žalbenog postupka). Navodi da člankom 162. stavkom 2. ZUP-a nije predviđena mogućnost da troškove zastupanja po odvjetniku snosi stranka koja nije uspjela u postupku, već samo mogućnost da putni troškovi i trošak izgubljene zarade padnu na teret protivne strane. Osim toga, Zakon o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15.; u daljnjem tekstu: ZPPI), za razliku od, primjerice, Zakona o javnoj nabavi, ne daje ovlast povjereniku za informiranje da odlučuje o troškovima žalbenog postupka. Upućuje i na ustaljenu praksu ovoga Suda prema kojoj troškovi zastupanja po odvjetniku u upravnom postupku ne mogu pasti na teret protivne strane u postupku. Smatra da nije osnovan ni tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora te napominje da se prema članku 19. ZPPI-a u postupcima vezanim uz ostvarivanje prava na pristup informacijama ne plaćaju sudske pristojbe. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva.

Odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju u skladu s člankom 6. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta dostavljenog ovom Sudu proizlazi da je rješenjem FINA-e, klasa: 150-07/16-05/81, urbroj: 02-05-17 od 29. prosinca 2017. odbijen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama kojim je tražio presliku ugovora o nabavi usluge edukacije za interne trenere – program „Trening trenera“, djelatnika FINA-e, evidencijski broj nabave: 74/2013/B/U. FINA je odbila zahtjev smatrajući da se tražene informacije ne mogu smatrati informacijama u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a.

U postupku po tužiteljevoj žalbi protiv rješenja FINA-e tuženica je ocijenila osporavano rješenje FINA-e nezakonitim te ga poništila i naložila FINA-i da tužitelju omogući pristup traženim informacijama. Tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka (troškovi sastava žalbe prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, „Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) tuženica je ocijenila neosnovanim u bitnom ističući da FINA nije stranka u postupku, već prvostupanjsko tijelo pred kojim se vodi postupak, osobito stoga što u konkretnom slučaju nije moguće promijeniti članak 4. stavak 2. ZUP-a budući da FINA ne može biti nositelj prava na pristup informacijama u odnosu na samu sebe u smislu navedene odredbe. Tuženica navodi da ZPPI ne sadrži odredbe o naknadi troškova postupka, dok ZUP ne predviđa mogućnost da se stranci koja je uspjela u postupku priznaju troškovi zastupanja po odvjetniku, već ti troškovi padaju na teret stranke koja je angažirala odvjetnika.

Ocjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva, valja poći od činjenice da ZPPI-om nije uređeno pitanje troškova postupka pred povjerenikom za informiranje pa je za ocjenu osnovanosti tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka mjerodavan ZUP.

Člankom 161. ZUP-a uređeni su troškovi postupka i stranaka, člankom 162. ZUP-a, nagrade i naknade troškova drugim osobama koje sudjeluju u upravnom postupku, a člankom 163. ZUP-a, oslobođenje od troškova.

Prema članku 161. stavku 1. ZUP-a, javnopravno tijelo snosi redovite troškove postupka,

osim troškova upravnih pristojbi ili drugih troškova koje stranke plaćaju po posebnim propisima. Prema članku 161. stavku 2. ZUP-a, u postupcima pokrenutim na zahtjev stranke ili u upravnim stvarima u kojima sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivrnim interesima, troškove postupka snosi stranka na zahtjev koje je postupak pokrenut ili protiv koje se vodio postupak koji je za nju nepovoljno okončan, ako nije drukčije propisano.

Članak 162. ZUP-a propisuje da svjedoci, vještaci, prevoditelji, tumači i privremeni zastupnici imaju pravo na nagradu, odnosno naknadu stvarnih troškova u vezi s postupkom. Protivna stranka u dvostranačkim ili višestranačkim upravnim stvarima ima pravo na naknadu putnih troškova i izgubljene zarade, ako je postupak okončan povoljno za tu stranku.

Iz navedenih odredaba ZUP-a proizlazi da nagrada za rad odvjetnika ne ulazi u troškove na čiju bi naknadu imala pravo stranka koja je uspjela u postupku, zbog čega ne postoji osnova za prihvaćanje tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova žalbenog postupka koji obuhvaćaju trošak sastava žalbe prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Budući da javnopravno tijelo nije u obvezi stranci nadoknaditi troškove odvjetničkih usluga iskazanih prema odvjetničkoj tarifi, ovaj Sud smatra da je odluka tuženice o troškovima žalbenog postupka donesena pravilnom primjenom navedenih, mjerodavnih odredaba ZUP-a.

Slijedom iznesenoga, valjalo je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u točki I. izreke presude.

Budući da tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, to je na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a, odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Zagrebu 27. rujna 2018.

vijeća

Predsjednica

dr. sc. Sanja Otočan, v.r.